

COCKTAIL

“MASKE SLUŽE KAO ZRCALO”

U AUTORSKOJ PREDSTAVI DRAŽEN ŠIVAK VODI NAS NA PUT KROZ POVIJEST MASKI KOJE NOSIMO SVI, A PROBLEM JE AKO TOGA NISMO SVJESNI

predstava

ISTINA ISPOD POVRŠINE
 “Neke stvari mogu se reći samo pod maskom”, napominje dramski umjetnik

Meja Šturm / Davor Puklavec/PIXSELL; Marko Ereogović

Nakon Dubrovačkih ljetnih igara, prošlog tjedna održana je zagrebačka premijera predstave ‘Maske’ u kojoj glumi i autorski potpisuje Dražen Šivak. U formi predavanja on publici vodi na putovanje kroz povijest kazališta i maski koje su se koristile, a njima oživljava tradiciju commedie dell’arte. Iako je prva pomisao na maske skrivanje, glumac otkriva da je često upravo suprotno, a ova zanimljiva predstava u zagrebačkom Teatru Exit može se pogledati 4. i 9. studenoga.

Nakon premijere u Dubrovniku na putovanje kroz povijest maski vodite i zagrebačku publiku. Kako vas je zaintrigirala ova tema?

Iskustvo u radu s kazališnim maskama stekao sam još kao student. Dugo vremena nisam imao doticaj s njima, sve dok se prije desetak godina nisam upusti u svoje glumačko istraživanje. Iz njega je nastala predstava ‘Mistero buffo’, a kada sam otišao u Sartorijev muzej maski u Italiju, odlučio sam: ovo znanje se mora nastaviti. Tako sam odlučio napraviti predstavu. Kod nas ima ljudi koji to znanje prenose, poput naše profesorice Ivice Boban na Akademiji, a majstor maske bio je i Mladen Vasary. Mislim da to zaslužuje puno više pažnje nego što je mi pridajemo maskama.

Koja je maska vama najzanimljivija?

U predstavi govorim o antičkim maskama, maskama životinja, maskama commedie dell’arte i crvenom nosu. Svaki taj dio ima svoje draži i izazove. Maske commedie dell’arte širokog su raspona i uzbudljive, možda ih i poznajemo na neki način a da toga nismo svjesni. Ti arhetipski karakteri i dalje imaju mjesto u pričama koje se vrte zadnjih stoljeća.

U glumi maske otkrivaju, ne skrivaju? Što izvlače na površinu?

Nešto se može reći samo pod maskom. Korijeni karnevala to vrlo dobro objašnjavaju. Maske su ponekad kao pojačivači, određene teme dobivaju svoje nosioce, svoj glas. Često čovjeku služe kao zrcalo. Na sceni one glumcu mogu biti izazov, traže totalnost, upotrebu tijela, svijest o bivanju na sceni. Nema skrivanja iza kvaziprivatnog oponašanja svakodnevice.

A u stvarnom životu? Nose li svi ljudi maske?

Da. Teško je kada toga nismo svjesni. Inače, određene maske imaju svoje društvene funkcije. Voditelji TV ‘Dnevnika’, recimo, ne vode tu emisiju onako kako razgovaraju sa svojom djecom. Političar nastupa kao glumac u predstavi, on djeluje po pravilima u koja su uključeni dramaturgija, režija, kostimi i gluma, naravno. Problem je kad ne vidimo glumca, nego taj lik uzimamo kao stvarnost. Još je tragičnije kada vlastitu masku zamijenimo za same sebe.